

MERCHANDISER และการ MERCHANDISING ของ L'ORÉAL

เย็นวันนั้นผมไปถึงตรงเวลาพอดีตามที่อยู่ที่ได้รับ และพบผู้คนราวยี่สิบคนที่ทำกิจวัตรเดียวกับผม — มาเพื่อเรียนรู้ และกลับไปพร้อมใบรับรองการเข้าร่วม ซึ่งสำหรับหลายคนจะหมายถึงตำแหน่งและคะแนน

วันแรกเป็นการแนะนำตัว — เราเป็นใคร มาจากไหน — และในบรรดาผู้คนเหล่านั้นมีคนจาก Standa คนจาก Upim คนจากการรถไฟของรัฐ สถานีโทรทัศน์ท้องถิ่น ช่างแว่นตา คนขายผลไม้ ที่ปรึกษาธุรกิจ ตัวแทนขายซีส และผม

ผมสงสัยว่าตัวเองเข้ามาพัวพันกับอะไร แต่ผมจ่ายเงินไปแล้ว และเหมือนคนโง่ ผมคิดว่าตัวเองยิงประตูตัวเอง — อย่างน้อยก็ในตอนแรก ก่อนจะรอดูว่าเรื่องจะพัฒนาไปอย่างไร

มีผู้สอนสามคน ผู้หญิงสองคนและผู้ชายหนึ่งคน อายุเฉลี่ยราวสามสิบห้า มีประสบการณ์แบบที่อ่านแล้วดูดีในเรซูเม่ แต่ไม่จำเป็นต้องหมายถึงทักษะจริง

พวกเขาถูกคัดเลือกมาจาก Amazon และ LinkedIn และสำหรับพวกเขา การได้เป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมของบริษัทข้ามชาติและได้พูดว่า: เราสอนที่นี่ เป็นแหล่งของความภาคภูมิใจและสถานะอย่างยิ่ง

วันที่สอง พวกเขาเริ่มฉายสไลด์ PowerPoint — รู้สึกเหมือนกลับไปอยู่ในการประชุมของ Gillette — แต่ผมยังคงใจเย็น ตัดสินใจที่จะเข้าใจก่อนแล้วค่อยตัดสิน

วันที่สาม ผู้อำนวยการคนหนึ่งของโรงเรียนปรากฏตัว และคิดว่าเป็นความคิดที่ดีที่จะเลือกผมออกมาซักถามต่อหน้าทุกคน เกือบเหมือนพยายามจะต้อนผมให้จนมุม — แม้ผมจะคิดไม่ออกว่าทำไม

เขาเคยเป็นผู้จัดการที่ BIC FRANCE และเขาดูถูก Gillette และทุกคนที่เกี่ยวข้องกับมัน ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

วันที่สี่ เขากลับมาพร้อมผู้หญิงคนหนึ่ง CEO ของบริษัทข้ามชาติที่ดำเนินกิจการโรงเรียนและหลักสูตร เธอเดินมาที่โต๊ะของผม ดึงเก้าอี้มาและนั่งลงข้าง ๆ ผม เธอไม่พูดอะไร เพียงแต่ดูสิ่งที่ผมจดลงในสมุด — มีแต่รูปสามเหลี่ยม ไม่มีบันทึกจริงเลย

ยังเหลืออีกสองวันก่อนจะปิดหลักสูตร ทุกคนมีความสุขและมีแรงจูงใจ และเมื่อการอภิปรายรอบโต๊ะมาถึงผม พวกเขาถามว่าผมคิดอย่างไร

ไม่มีอะไร ผมตอบ และทั้งห้องก็เงียบกริบ

วันสุดท้าย เราต้องลงชื่อเพื่อปิดหลักสูตรและรับใบรับรองการเข้าร่วม — ประกาศนียบัตรตัวจริงจะส่งมาทางไปรษณีย์ — และหลังจากลงชื่อ ผมก็กล่าวลาและจากไป

ผมหยุดอยู่หน้าโบสถ์แห่งหนึ่งและเดินเข้าไป ข้างในเต็มไปด้วยผู้คน กำลังมีพิธีมิสซา และหลักสูตรได้สอนบางอย่างที่ผมไม่เคยรู้: ปรมาจารย์ตัวจริงของ merchandising คือบาทหลวง พวกเขาขายโดยไม่มีใครสังเกตเห็นเลย และพวกเขาเก่งก็เพราะพวกเขาไม่เคยแม้แต่จะจัดแสดงสินค้า

ผมเสียเงินไปไม่น้อย ทั้งที่สิ่งที่ต้องทำเพียงแค่อ่านประวัติศาสตร์ อย่างที่พ่อของผมแนะนำ ช่างเป็นความผิดพลาดจริง ๆ ที่ไม่ฟังเขา

Ferdinando